

den dem som Værnepligtige paahvillende almindelige Tjenestepligt.

- b. De, som have udført de af dem paatagne Forretninger, uden at behøve at forlade deres tidligere Opholdssted eller opgive deres tidligere Erhverv, og
- c. De, som gjenindtræde i kongeligt Embede eller i en offentlig Bestilling.

Motiverne til foranstaaende Lovudkast ere saalydende:

I det Rigsdagen forelagte Budget for Finantsaaret 1851—52 havde Krigsministeriet under Nr. 38 andraget paa, at der for bemeldte Aar maatte bevilges en Sum af 35,780 Rbd. i halv Gage til de ved Armeen ansatte Reserveofficerer. Ministeriet var nemlig af den Formening, at det, efter den hæderlige Tjeneste, som disse Officerer havde ydet under en treaarig Krig, vilde være ubilligt at henvise dem alle til de tidligere Bestemmelser af 28de April 1842, angaaende Avancement m. v. ved Landmilitairetaten, Afdeling Litr. A. II. § 12, sammenholdt med den Kongelige Resolution af 1ste December 1842, Litr. i, hvorefter Krigsreserveofficererne kunde permitteres uden Lønning, naar der ikke længere var Brug for deres Tjeneste; medens det paa den anden Side antoges, at der var Meget, der talte for at behandle dem alle lige, hvorfor de ogsaa alle vare foreslaaede at skulle nyde halv Sold, i den Hensigt, at de skulde beholde en saadan Besoldning, indtil der, ved Behandlingen af en ny Organisationsplan for Armeen, kunde tages nærmere Bestemmelser om, hvorledes med samtlige Krigsreserveofficerer fremtidigt skulde forholdes.

Rigsdagens Folkething var under Forhandlingen om denne Sag i det Væsentligste, nemlig Spørgsmaalet, om der overhovedet skulde tildeles dem Noget, eller ikke, enigt med Krigsministeren, men derimod var ingen Enighed at opnaae med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvad der burde tildeles Enhver af de paagældende Personer, idet der i Thinget yttredes den Formening, at der burde gøres Forskel paa de Reserveofficerer, som vare værnepligtige, dem, som uden at være værnepligtige havde ladet

sig ansætte i denne Egenkab for at tjene Fædrelandet under dets betrængte Stilling, og dem endelig, som tidligere vare fast ansatte i Armeens Underclasser og fra disse vare forfremmede til Officerclassen. Ved Finantsloven for 1851—52 enedes man derfor om at bevilge under Conto 39 „for Reserveofficerer“ — 35,000 Rbd., som dog kun skulde kunne bruges „efter de Lovbestemmelser, som herom maatte blive givne.“

Krigsministeriet har imidlertid ikke troet det fornødent at fremskynde Udgivelsen af en Lov om denne Gjenstand, fordi dertil var mindre Trang, saalænge Fleertallet af Reserveofficererne, saaledes som Rigsdagen bekjendt, endnu ere tjenstgjørende ved den extraordinære Troppestykke i Hertugdømmet Slesvig.

Derimod har man troet det fornødent, atter for Finantsaaret 1852—53 at foreslaae til Bevilling en lignende Sum, som for indeværende Aar er bevilget, hvis Anvendelse da ligeledes skulde afhænge af en senere Lovbestemmelse derom.

Forinden man imidlertid gaaer over til at begrunde de for Anvendelsen af begge disse Summer foreslaaede Bestemmelser i Lovudkastet, maatte man meddele følgende Oplysninger om de factiske Forhold:

I det af Krigsministeriet forrige Aar foreslagte Budget vare Armeens Reserveofficerer opførte til et Antal af 243, hvoraf imidlertid allerede ved Krigens Ophor vare afgaaede eller affædige 13. Til Resten, 230 Officerer, maae lægges de 27 af Artilleriets Krigsreserve, som senere ere udnævnte til Officerer, men fra det derved udbragte Tal af 257 Officerer igjen fradrages 15 døde og affædige, saa at det Antal, om hvis Behandling her bliver at handle, den 15de September d. A. udgjorde 242 Officerer, og hvoraf er:

- 1 Capitain af 2den Classe af Infanteriets Krigsreserve,
- 5 Premierlieutenanter af Cavalleriets do.,
- 87 do. af Infanteriets do., hvoraf de 15 karakteriserede Capitainer,
- 28 Secondlieutenanter af Artilleriets Krigsreserve,